

Ігор Голомозий

**ПРО МИЛОСЕРДЯ ТА
ЛЮБОВ**

Збірка віршів українською та
російською мовами

Ігор Голомозий

Про милосердя та любов.

Збірка віршів українською

та російською мовами

http://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=24861088

ISBN 9785448542893

Аннотация

«Любов – вона навіки. Люблять навіть каліки, Багаті люблять люди, І бідні з від усюди. Є люди – люблять Бога – Таким у Рай дорога. Люблять чорта – тривога!!! У пекло йде дорога.»

Содержание

Про любов	5
Научіть свою дитину	7
Молитва	9
Христос воскрес!!!	11
Если не прощаешь	13
Загорілась в небі зірка	15
Прошла любовь	17
Стыд и срам	19
Моя мама добра й мила	21
Горький опыт	23
Кака	26
В горле кость	28
Каша з перцем	29
Рило чи лице?	31
Пророк	33
Прогинаються святії	35
Каша що щипає за язик	37
Іди і більше не гріши	39
Времена года	41
Конец ознакомительного фрагмента.	42

Про милосердя та любов Збірка віршів українською та російською мовами

Ігор Голомозий

Редактор Наталія Борисівна Голомоза

© Ігор Голомозий, 2017

ISBN 978-5-4485-4289-3

Создано в интеллектуальной издательской системе Ridero

Про любов

Послухай но мене єпископ,
Пресвітер, батюшка, чи дъяк.
Хотів тебе я запитати,
Чи любиш Бога ти, і як?

– Люблю я Бога дуже сильно.
На «іноязиках» молюсь,
Палю свічки, пощусь, співаю.
На грішних навіть не дивлюсь.

Я не курю, не п'ю, не лаюсь,
Не йду в злоріків зібрання.
Ходжу любити Бога в церкву.
Я – праведник, а ти – «свиня».

Он подивись, лежить під тином,
В грязюці, п'яний, обіцяється.
До мене руку простягає,
Тож мабудь трохи вже проспавсь.

– Іди «гидота», відчепися.
У церкву йду, святий бо я.
Що кажеш, вхопить тебе «білка»?
Ну, то проблема не моя.

Та все одно, тебе Ісус кохає.
Проспісь, помийсь, до церкви приходи.
Я – люблю Бога, ти – лежиш в калюжі.
Не притуляйсь гідкий. Від мене відійди.

Я ж проповідую сьогодні
Про милосердя та любов.
Про те, як я кохаю Бога,
Котрий пролив за мене Кров.

А ти смердиш наче усрався.
Чекай, а може ти помер?
А якщо ти незнав Ісуса?...
Але то потім, а тепер

Я проповідую у церкві.
Я розкажу вам про любов,
Як треба Господа любити...
– Під тином хтось лежить ізнов.

30.04.2010.

Научіть свою дитину

Научіть свою дитину
Місцем поступатись.
Поважати старих, бідних.
Калік не цуратись.

Стойте бабця у маршрутці,
Зігнулась до полу.
Сумки тягнуть її руки,
Й падають до долу.

«Приберите свои сумки»
Парубей говорить їй.
Розвалився на сидінні,
А ти бабушка постій.

Далі, сидять школярі два,
Розмовляють: «Дважды два»
Бабушка стара зомліла,
Закрутилась голова.

Поруч, з парубком діваха
Смокчуть губи й пиво п'ють.
Далі, хлопці грають в карти,
Щолбаном по лобі б'ють.

Ось маршрутка підстрибнула,
Падає бабка впродовж,
Зачепивши дівку з пивом.
– «Куда старая ты прёшь?!!!»

«Геп» бабуся на підлогу,
Де, напльовано було.
– «Разляглася! Дай нам вийти,
И катись в сваё кубло.»

Померла бабця у маршрутці.
Не доїхала «Швидка».
Згирдиласяна підлозі,
Бо була дуже слабка.

Як навчили ви дитину?
Бог навчає про любов.
Знов маршрутка, стара бабця,
Нема місця... Є любов?

3.07.2010.

Молитва

Хочу сейчас я с Богом пообщаться.
Хочу Ему в грехах своих признаться.
Хочу Ему свою нужду открыть.
Хочу Его о милости молить.

Прости же Боже. Я к Тебе взываю.
Лишь на Тебя, Отец мой уповаю.
Ведь милости пределов нет Твоей.
Ты обрати Лицо к нужде моей.

Тебя хочу Господь я попросить,
Меня очистить и преобразить.
Хочу Дух Божий в сердце я иметь.
Для Бога, и для ближнего гореть.

Я не хочу быть тёплым, но горячим.
Хочу Тебя я видеть, и быть зрячим.
Хочу я волю знать Твою всегда.
Твоим только хочу быть навсегда.

Только Тебе, Господь, хочу служить.
Тебя только, мой Бог, хочу любить.
Лишь Царствие Твоё хочу искать.
А в остальном Ты дашь мне благодать.

Лишь для Тебя я буду, Боже, жить.
Тебе лишь буду, Господи служить.
Но чтоб навек с Тобою мне оставаться,
То нужно очень сильно постараться.

Господь даёт нам силы и терпенье.
Господь даёт нам радость и стремленье.
Нам нужно в духе это принимать.
Для похоти греховной умирать.

И если ты для Бога будешь жить,
Господь Иисус с тобой будет дружить.
Он никогда, нигде тебя не бросит.
За прошлое с тебя вовек не спросит.

А коли ты Господним другом стал.
Навеки жить греховно перестал.

16.05.2005.

Христос воскрес!!!

Бо наша Паска, то Христос.
Бо наша Паска, то спасіння.
Помер за нас Христос – Воскрес!
Тож наша Паска – Воскресіння!

І наша Паска, то не булка,
Тим більше Паска не яйце.
А наша Паска – Любов Божа,
І ти повинен знати це.

Христос Ісус помер за тебе.
На третій день Христос воскрес.
Гріхи твої забрав на Себе,
Щоб ти разом із Ним воскрес.

Щоб ти сьогодні Його славив.
Щоб ти для Нього завжди жив.
Щоб ти запам'ятаєш ту жертву.
Щоб Богу вірою служив.

Мерцій ставай на ту дорогу,
Яка до Бога приведе.
Господь Ісус тебе чекає.
Христос воскрес, і тебе жде.

Бо наша Паска – Сам Ісус.
Христос воскрес! Це нам спасіння.
Життя Він дав нам без гріха,
Тож наша Паска – Воскресіння.

20.04.2006.

Если не прощаешь

Коль ты брата не простила,
И в сердце нет смирения,
Не может речи даже быть
За Божие прощение.

Когда кипишь как чайник ты,
Вот, вот, сейчас взорвешься,
На неприятности с Отцом
Тогда ты сам нарвешься.

Уж если в сердце у тебя
Нет мира, чтобы быть меньшим,
Твои старанья – ерунда,
Останешься ты грешным.

И если не прощаешь,
То жизнь твоя вся – «грош».
Ты грешный зародился,
Ты грешный и помрёшь.

Умалитесь, люди, друг пред другом,
Смиритесь перед Богом.
Божье прощение и ласка,
Будит вашим итогом.

Мир в сердце будит разливаться,
С Иисусом, будишь процветать.
Не задирай лишь только носа,
Чтоб гордым дядею не стать.

5.10.2006.

Загорілась в небі зірка

Загорілась в небі зірка —

Ісус народився.

Засіяла, запалала.

Спас Христос родився.

Хочу я щоб загорілась

В тебе в серці зірка та.

Щоб сіяла, та палала,

Бо було це не з проста.

Не з проста Ісус родився.

Не з проста Господь помер.

Не з проста Христос воскреслий

Носа сатанюці втер.

Наступив йому на рило

Бог Ісус, та розчавив.

А побачивши Ісуся

сатана від зла завив.

Та Ісуся не хвилює

Злиться біс, чи може ні.

А хто Господа приймає,

Той із Богом на коні.

На коні – то переможець.

На коні – то молодець.

На коні – Христос воскреслий

Сатані приніс кінець.

Наступило Боже царство.

Ми святкуємо тепер.

Разом з Господом воскреслий,

Той живий, хто з Ним помер.

15.12.2006.

Прошла любовь

Прошла любовь,
Повяли помидоры,
Сандалии жмут,
И нам не по пути.

Казалось бы – мирская поговорка,
Но суть её так можно развернуть.
Когда себе заглянешь прямо в сердце,
Смотри, не оказалась, чтобы жуть.

Сандалии жмут, когда одолеваешь
Тернистый путь, то проложил Иисус.
Когда идя, ты ноешь и канаешь,
То можешь получить змеи укус.

Укус змеиный горький, не приятный,
Вмиг начинает вянуть помидор.
И в сторону от Бога убегаешь,
Ты просто трус, какой это позор.

Тернистый, узкий путь тот, что с Иисусом,
Он колит в ноги, трудно им идти.
Но шанс один тебе лишь в Нём даётся.
Ты этот шанс смотри не упусти.

Сандалии тебе жмут, когда Иисусу
Служить не хочешь, но идёшь ты в мир.
Туда, где девки, пьянки и гулянки,
Но попадёшь ты головой в сортир.

Должна пройти любовь к блуду, к обману,
И плод греха, что был, навек завять.
Давить должны сандалии на мозоли,
Чтоб в омуте греха не утопать.

Прошла любовь к греху – пришла к Иисусу.
Уж помидор не вянет, но цветёт.
Хоть давят сандалеты на мозоли
Дорогой, но она к Отцу ведёт.

16.01.2007.

Стыд и срам

Что такое стыд и срам?
Расскажу сегодня вам.
Коли уши ты имеешь,
Слушай дух от Бога к вам.

Что ж такое стыд и срам?
Будит всем нам по делам,
Если Господа познавши,
Ты запёрся в себе сам.

Что же будет нам тогда?
Вовсе-то не ерунда,
Когда путь Иисуса знаешь,
Но плетёшься не туда.

Не туда идти не надо,
Там откроется твой срам.
А попавши в вечность к Богу,
Ты получишь по делам.

Когда ближнего не любишь,
Набиваешь свой карман,
Это есть для Бога мерзость,
А тебе есть стыд и срам.

Только маленькую частку,
Что такое стыд и срам?
Рассказал я вам сегодня,
Ну а дальше, думать вам.

31.01.2007.

Моя мама добра й мила

Моя мама добра й мила,
Ніжне серце має.
Любити діток, мого татка,
Та за всіх страждає.

І болить у неї серце,
Як хто захворіє.
За діточок віддасть душу,
Та усіх зігріє.

Хоч вона і дуже хвора,
Але працьовита.
Завжди є у хаті їжа,
Й підлога помита.

Я свою матусю люблю,
Ніколи не кину.
У молитві із проханням
До Бога полину.

Люблю я своїх сестричок,
Люблю маму й тата,
Ще й племінників маленьких,
І свого брата.

Бог Ісус нас дуже любить,
Що там говорити.
Зможу за спасіння рідних
Свою кров пролити.

Грішних всіх Своєю кров»ю
Бог Ісус очистив.
Дав спасіння, а про користь
Навіть і не мислив.

Тож сьогодні у молитві
Станемо за рідних,
За батьків та за діточок,
Щоб не було бідних.

Будемо в молитві Бога,
З вірою благати,
Приторкнувшись наших рідних,
Всіх їх по спасати.

Дуже скоро, вже не довго,
В найближче «Причастя»,
Бачити свою родину
Будем мати щастя.

2.02.2007.

Горький опыт

Если грех уводит в лес,
Будьте на стороже.
Искушения сатаны
Бьют тебе по роже.

Да по роже, а не как,
Мягче ведь не катит.
Каждый впавший в грех дурак
За грехи заплатит.

Оправдываем себя,
Греша против Бога.
Воля Бога для тебя —
Не уйти от Бога.

Если в сердце у тебя:
«Согрешу, и хватит.
Бог ведь милостив всегда,
чёрт нас не ухватит».

Только тут ошибка есть,
сатана ведь смотрит,
И благую Божью мысль
В твоём сердце портит.

Он коверкает её,
Тебя утешает.
Мол: «Разочек согреши,
Со всяkim ведь бывает».

И ты слушаешь его,
Но совсем не Бога.
Вот тогда в Святую жизнь
Ворвалась тревога.

Надо Библию читать,
Словом назидаться.
На уловки сатаны
Вовсе не поддаться.

Ну а коль ты плоть свою
Любишь больше Бога,
То «нечистый» жизнь твою
Заберёт в итоге.

Я там был, и это знаю.
Я могу вам рассказать,
То, что было очень трудно
С той грязюки вылезать.

Лучше слушай голос Божий,
В сердце скажет Он тебе.
Коль отвергнешь Слово Папы —

Не минуть тебе беде.

Говорю вам, потому что
Горький опыт имел я.
Потому что всех люблю вас,
А особенно тебя.

4.02.2007.

Кака

Подивись у своє серце.
Є там в тебе кака?
Тож не какай на другого,
Й ротом не балакай.

Трохи грубо получилось,
І трохи огидно.
Ми у брата каку бачимо,
А свою не видно.

Коли брата не любив ти,
А сестру не поважав —
У свої штанці, в підгузник
Повний памперо ти наклав.

Тож не какайте на друзів.
Треба з Богом ладити,
Поважати свою церкву,
І братів не гадити.

Щоб заглянув собі в серце —
Ти там каку не знайшов.
А до братика й сестрички
З допомогою прийшов.

13.02.2007.

В горле кость

Лён курящий не угасит,
Не преломит даже трость.
Для одних Он был Спаситель,
А кому-то – «в горле кость».

Хлебом, был Он для голодных,
Воду жаждущим давал.
А для ищущих спасенье,
Дух Свободы изливал.

Иисус Христос целитель,
даже мёртвых воскрешал.
Фарисеев опускал Он,
Пыл законных угашал.

Когда говоришь ты правду —
Тебя примет только «горсть».
Одним – в пользу обличенье,
Другим будешь «в горле кость».

13.02.2007.

Каша з перцем

Пишу я вам цього листа
Немов готову страву.
Кладу сюди наші плоди,
Та додаю приправу.

Посолю трохи кашу,
Боюсь пересолити.
Майже уже готова,
На вогнику кипить.

Солю, аби смачною
Була ця каша нам.
Щоб пригостити Батька
Не сором було нам.

Ще й перцю трохи вкину,
Нехай щипа язик.
Нехай щипа за серце,
Щоб до гріха не звик.

Пробачте якщо комусь
Ця каша не така.
Може комусь солона,
А комусь за гірка.

Та вже така є правда,
І нікуди подіти.
Прийнятий треба цю страву,
Та з Господом радіти.

14 – 15.02.2007.

Рило чи лице?

Якщо хочеш, щоб на тебе
«Рило» не казали,
Подивись куди сьогодні
Твої ноги стали.

Якщо став в мирську багнюку,
То чого чекаєш?
Разом плаваєш з «свинями» —
Таке собі й маєш.

Всяк хазяїн у свинюки
Кучу вичищає.
А вона собі знай своє —
У гівно лягає.

Знов хазяїн її чистить,
Шкребе, вимиває.
Вірить в те, що його свинка
Розуму придбає.

А свиня тільки й пильнує,
Як той відвертається.
Думає ніхто не бачить,
Та в багні купається.

Чім ти крацій від свинюки?
Чом в тебе не рило?
Коли робиш що не треба,
Що Богу не мило.

Тож поглянь ти сам на себе,
Рило в тебе чи лицє?
Якщо рило то «свиня» ти,
І повинен знати це.

15.02.2007.

Пророк

Гнали Божого пророка
Й тебе будуть гонити,
Якщо у тебе Божий дар,
Всім правду говорити.

Правдивая, Господня річ
За серце буде когось брати.
Ті ж, що не хочуть виправлятись,
В три ший будуть тебе гнати.

Гонимий був пророк від Бога,
Ногами люди його пнуть.
Коли ти кажеш гірку правду,
Камінням голову поб'ють.

Бить будуть, може не до смерті.
Ти маєш право обирати,
На гору стать казати правду,
Чи сісти в яму та мовчати.

Коли Господь тобі сказав,
То маєш виповняти.
Ісус сказав, що Він тебе
Буде охороняти.

Якщо від Бога Слово те,
Чого тобі боятися?
Не треба в Слові Божому
Й грамульку сумніватися.

У очі правду всім кажи,
Можливо будуть бити.
Готовий будь за Господа
Ти кров свою пролити.

20.02.2007.

Прогинаються святії

Прогинаються святії
Під мирську багнюку.
Грають, цим самим, вони
бісові на руку.

Каже мені брат Андрій:
Похрести дитину.
А то вже й пройти не можу,
Бурчать всі у спину.

Я йому відповідаю:
Так воно не робиться,
І такеє хрещення
Богу не подобиться.

Та як брат мені ти рідний,
Підемо похрестимо.
За одну таку помилку
Все одно воскреснемо.

А вчора прийшла сусідка,
Та, що самогон ганяє.
Як помер її коханий,
«Дев'ять днів» справляє.

Теж відмовитись було
Дуже не прілічно.
Бог на те закриє очі,
Буде все отлічно.

Іменини та родини,
Горілка в рот вливається.
А з горілкою у душу
сатана вкрадається.

А ти скажеш: Я ж не п'юший,
І зайвого не кажу.
Послухаю пліток трохи,
Та дружині розкажу.

Трохи там, та трохи тута
Із мирськими посиджу.
Може кришку тільки вип'ю,
А що Богу я скажу?..

Той блажен, котрий не ходить
Там, де бісові сини.
Не причасний до обрядів
В посиділках сатани.

23.02.2007.

Каша що щипає за язик

Ось уже зварилась каша,
Готовая страва.
Чи не дуже гострою
Булавам приправа?

Може трохи пересолив?
За те вибачайте.
З`їжте каші хоч по трішки,
Й друзів пригощайте.

Може перцю забагато?
Каша ця, така вже є.
Як за серце ушипнуло,
Хай над тим подумає.

Наварилась, смачна каша,
Тільки гостра дуже.
Чого страва така вийшла?
Знаєш сам ти, друже.

Скуштував її і я,
Теж щипає за язик.
Мое серце облічає,
Та до цього я не звик.

Тож наступного вже разу,
Коли буду готувати,
Сподіваюсь що не треба
Стільки перцю насипати.

4.03.2007.

Іди і більше не гріши

Мені погано дуже Боже,
Бо сьогодні я згрішив.
Не хочу навіть і молитись,
Немов з Тобою і не жив.

Мені погано дуже Отче,
У мене кепські справи.
Ще й совість мучає мене,
Немов ковтнув отрави.

Душа моя немов пуста,
Немов Тебе немає там.
Не хочу йти в церкву Твою,
За те мені великий срам.

Від Тебе Бог, я заховавсь,
А Ти мене гукаєш.
Боюсь я срам свій показать,
Не знаю, чи прощаєш.

Ти кажеш: « Синку йди сюди,
Тебе не звинувачу я.
А помилитись кожен міг,
Але ж одна ми є сім`я.

То ж думай, та на вус мотай,
Покайся й в серце положи.
Прощаю сину Я тебе,
Іди, і більше не гріши».

8.03.2007.

Времена года

Весна – душа твоя цветёт и распускается,
Весной всё зарождается вокруг.

Весною парень в девушку влюблается,
Весной Бог посетил тебя, мой друг.

Весной всё зеленеет и рождается,
Ты каешься пред Богом и растешь.
До лета с земли пагон пробивается,
И вот уже немножко ты цветёшь.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочтите эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.